

مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِصَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ

له ابو هريره -رضي الله عنه- خه روايت دى وايې چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي دي: «مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِصَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُجْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُفْصَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَتْرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» «د سرو او سپينو زرو هېڅ مالک نشته چې حق يې ترې نه ادا کوي مگر دا چې د قيامت په ورځ به ورته د اور تختې جوړې شي، او د جهنم په اور به سکروټي کړای شي او د دوی اړخونه، تندي او شاگانې به پرې په داسې ورځ کې داغل کېږي چې اوردوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، هر کله چې دا (د اوسپنې تختې) سرې شي بيا به ورته گرمې کړای شي، تر «دې چې د بندگانو تر منځ پرېکړه وشي، نو بيا به خپله لار يا جنت لوري ته ومومي او يا دوزخ لور ته

[صحيح] [متفق عليه دی (بخاري اومسلم دواړو روايت کړی دی)]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د قيامت په ورځ د هغه چا د سزاگانو ډولونه بيان کړل چې د بېلابېلو مالونو زکات نه ادا کوي لکه: لومړی: سره او سپين زر او داسې نور د تجارت مالونه چې زکات ورکول يې واجب وي خو زکات يې نه وي ورکول شوی، نو د قيامت په ورځ به ويلي کړای شي او د تختو په څېر به واپړول شي او د دوزخ په اور به داغ کړای شي او خاوند ته به يې پرې عذاب ورکړی شي، نو اړخ، تندي او ملا به يې پرې وداغل شي، هر کله چې دا تختې سرې شي، بېرته به گرمې کړای شي، او دا عذاب به د قيامت د ورځې په اوږدو کې په دوامداره توگه وي؛ هغه ورځ چې اوردوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله تعالى دخپلو بندگانو تر منځ فيصله وکړي، نو بيا به يا جنتي شي او يا دوزخي. دويم: د هغو اوسنانو خاوند چې حق او فرض زکات يې نه ورکوي او مسکينانو ته يې نه لوشي، نو دا به ورته په څو برابره لوې او څرېې اوسنې بدله شي او په شمېر کې به يې هم څو چنده زياتې شي، نو خاوند به يې ورته د قيامت په ورځ په يوه لويه اواره ځمکه څمولول شي او په لغتو به يې وهي او خولې به پرې لگوي، هر کله چې پرې وروستې اوبنه تېره شي لومړې به يې بېرته راوگرځي، دا حالات به د قيامت د ټولې ورځې په اوږدو کې جريان ولري؛ هغه ورځ چې اوروالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو بندگانو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بيا به جنتي او يا دوزخي شي. دريم: د غواگانو او مېږو خاوند -لکه پسونه او وزې- چې فرض زکات يې نه ورکوي، نو له دې شمېر څخه به زياتې ورکړل شي، په داسې حال کې چې هېڅ يوه به يې کمه نه وي، نو د قيامت په ورځ به ورته دی په يوه لويه اواره او برابره ځمکه څمولول شي، په داسې حال کې چې د تاوو ښکرونو، بې ښکرو او ماتو ښکرونو والا حيوان به په کې نه وي، بلکې په ټولو صفتونو به برابر وي، نو په ښکرونو او لغتو به يې وهي، هر کله چې پرې وروستې يوه تېره شي لومړې به يې پرې بېرته پيل وکړي. او په همدې حال به د قيامت د ورځې په اوږدو کې وي؛ هغه ورځ چې اوردوالی يې د پنځوس زره کلونو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو مخلوقاتو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بيا به يا جنتي شي او يا دوزخي. څلورم: د آسونو ساتونکي، او آسونه درې ډوله دي: لومړی: دا به د هغه لپاره دروند بار وي، او دا هغه څوک دی چې د ځان ښودنې، وياړ او د مسلمانانو پر وړاندې د جنگ لپاره يې ساتلي وي. دويم: هغه دي چې د ده لپاره به پرده وي، او دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې يې د جهاد لپاره ساتلي وي، بيا يې ورسره ښېگڼه کړي وي، داسې چې ښه واخه يې ورکړي وي او ټولې اړتياوې يې ورته پوره کړي وي، او د ښځېنه آسونو د تېرولو په مقابل کې يې پرې پيسې نه وي اخيستې. دريم: هغه چې د ده لپاره به ثواب وي، دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې يې د مسلمانانو په خدمت کې د جهاد لپاره ساتلي وي، په داسې حال کې چې په شنو دښتو او درو کې يې د څرېدلو لپاره پرېښي وي، نو د خوراک په اندازه به ورته الله نيکې ورکړي، او د دوی د خرشنو او بولو د شمېر په اندازه به نيکې ورکړي، او هر څومره د ځان پسې پری راکاږي او په لوړو گړند

منډه وهي، نو الله به د پښو د نښو او خرشنو په اندازه نیکه ورکوي، او هر کله یې چې خاوند په یوې ویاړې ورولي او ترې خړوبه کيږي؛ په داسې حال کې چې هغه نه غوښتل اوبه ورکړي، مگر دا چې الله به ورته د هر ګوټ په اندازه نیکه ورکړي. بیا له هغه صلی الله علیه وسلم څخه د خړوبه اړه پوښتنه وشوه چې: آیا دوی د آسونو په څېر دي؟ نو هغه وفرمایل چې: په دې اړه پرې له دې نادر آیت پرته هېڅ کوم ځانګړی قانون نه دی نازل شوی، چې ټولو پیروبو او نافرمانیو ته شامل وي او هغه د الله تعالی دا وینا ده: {فمن يعمل مثقال ذرة خیرا یره، ومن يعمل مثقال ذرة شرا یره}. [الزلزلة: 8] ، یعنې او څوک چې د یوې ذرې په اندازه نیکي وکړي، وبه یې ګوري. او څوک چې د یوې ذرې په اندازه بدې وکړي وبه یې ګوري. یعنې چا چې خړونه د ثواب په نیت وساتل؛ ثواب به یې وويني او چا چې د نافرمانیو په نیت وساتل سزا به یې وويني، او دا (آیت) ټولو عملونو ته شامل دی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/6611>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

